

חיזוק לשבת

כל המקיים מצוות אכילת שלוש סעודות בשבת, ניצל משלוש פורעניות: חבלו של משיח, דינה של גיהנום, מלחמת גוג ומגוג.

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי

בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

זמני שבת				
ר"ת	צאת שבת	כניסת שבת	מנחה	יום
19:45	19:04	17:54	17:31	יום
19:41	19:05	18:11	17:29	ת"א
19:40	19:05	18:10	17:28	חיפה
19:41	19:05	18:11	17:29	ב"ש

פרשת ניצבים וילך | כ"ה אלול תשפ"ד | גליון 892

הלכות שבת

אמירה לגוי בשבת

01

גוי שהדליק את האור בשבת כדי להשתמש בו לעצמו מותר ליהודי ליהנות ולהשתמש באור זה בשבת, ואפילו אם הגוי מכיר את היהודי, ואין לחוש שמא כשיראה הגוי שרוצה היהודי להשתמש באור זה יבוא להוסיף ולהדליק עוד אור מפני שלענין הדלקת האור יכולים רבים להשתמש באותו אור ואין צריך להוסיף אור מיוחד עבורם ונר לאחד נר למאה, אמנם היתר זה הוא רק באור אך בשאר דברים שעשה הגוי, יש דברים שמותר להינות ויש שאסור ויבואר בהמשך (שו"ע רע"ו ב).

02

גוי שהבעיר עצים ועשה מדורה או הדליק תנור כדי להתחמם בה בעצמו או שעשה כן לצורך חולה מותר מעיקר הדין לשאר בני אדם להתחמם ממדורה זו והיינו אפילו אם הגוי מכיר את היהודי והדליק המדורה בפניו וכל שכן אם אין הגוי מכיר את היהודי, ויש מבני אשכנז המחמירים בזה (ה"ב רע"ו ז).

תמיד נקרע בין היצר הטוב ליצר הרע, ברגע אחד מתגבר ורוצה להיות הצדיק שבצדיקים, וברגע שלאחריו היצר הרע מושך אותו להתנהגויות השפלות והנמוכות ביותר.

הדבר שעושה את כל ההבדל

קָרָר לכם? דעו לכם, שזה לא קורה רק לכם. זה קורה לכולם. כן. תהליך התשובה יכול להיות מתסכל מאוד. כולנו מנסים ונכשלים, עולים בסולם ונופלים, רגע שואפים ורגע מתייאשים. החיים מפותלים ומלאים בקשיים ובניסיונות. אתה מצליח להיחלץ מניסיון אחד, עוד לא מספיק להתאווש, והנה מגיע ניסיון גדול יותר ומרעיד את האדמה מתחת לרגליך; הנה אתה עובר תקופה טובה שבה אתה מתקדם ומתעלה ואתה חושב ש"עלית על הגל" ואתה במגמה חיובית – ופתאום הכול סביבך סוער ואתה צולל כעופרת במים אדירים וכל הזמנים הטובים נשכחים כלא היו...

הדבר הזה עובר על כולם! כ-ו-ל-ם!! ללא יוצא מן הכלל!

וְקָרָר לנו רבינו: "וכל הנ"ל עבר על כל הצדיקים!!" מה שעובר עליך, כל הטלטלות האלה בנפש עברו על כל הצדיקים. אז למה יש כאלה שנהיו צדיקים ויש כאלה שנפלו מכל וכול ונשארו למטה מבלי יכולת לעלות? מה עושה את ההבדל?

ההבדל הוא בהתחזקות!! אומר רבי נתן. כי לנוכח כאלה קשיים צריכים המון התחזקות וכל צדיק זכה למדרגה שלו אך ורק כפי מידת ההתחזקות שהייתה לו.

מה זה התחזקות? התחזקות זה אומר: להמשיך לרצות בכל מצב! לעולם לא לאבד את הרצון, גם בנפילות ובירידות!

נכון שההצלחה לא תמיד בידך, ונכון שהמשרבים והגלים עוברים עליך לפי מה שבורא עולם יודע שצריך לעבור עליך, ונכון שלפעמים אין לך כלים להתמודד בפועל ונראה לך שאתה במציאות בלתי אפשרית – אָבָל!! זה 'אָבָל' גדול מאוד: יש דבר שהוא תמיד תמיד בידיים שלך!!

והדבר הזה הוא הרצון! וזו בדיוק ההתחזקות: לעשות את הדבר היחיד שתמיד בידיים שלך זאת אומרת לרצות ולרצות בלי פשרות, להחזיק ברצון ולא לעזוב את הרצון!

עם הפה ועם הלב

זה מה שאומרת הפרשה שאנחנו תמיד קוראים כהכנה לראש השנה ולעשרת ימי תשובה: "כי המצווה הזאת (מצוות התשובה) אשר אנוכי מצווך היום, לא נפלאה היא ממך ולא רחוקה היא. לא בשמים היא... ולא מעבר לים היא..."

המשך בעמ' 3

תשובה לכל נפש

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א

זה לא צחוק

ישנה אמרה שגננה שבכל צחוק יש מעט אמת. כלומר, הבדיחה מבוססת על גרעין קטן של אמת אלא שהיא רק מגדילה ומקצינה את אותה אמת ועוטפת אותה בהומור, אבל הבדיחה היא הרוב והאמת היא המיעוט.

אבל יש אומרים שזה בדיוק להיפך: בכל צחוק יש מעט צחוק, בגלל שהתכלית של הבדיחה היא להציג את האמת הצרופה, האמת היא היא העיקר, אבל בגלל שהאמת כל כך כואבת וכל כך קשה לדבר עליה ברצינות, כי קשה מאוד להתמודד עם האמת – לכן משתמשים במעט צחוק כדי להמתיק את הגלולה המרה ולעדם במעט את המסר...

פעם אחת היה רבי נחמן בחתונה, והיה שם בדחן, מה שנקרא בימינו "סטנדאפיסט". הבדחן שיחק דמויות שונות: ברגע אחד שיחק דמות של אדמו"ר, "רבי", וברגע שלאחריו החליף בגדים ושיחק דמות של כומר להבדיל.

רבינו מיד הבין שזו לא בדיחה אלא מציאות כואבת. הוא הצביע על השינוי הקיצוני שבדחן שברגע אחד היה נראה כאדמו"ר וצדיק עם כל הילת הקדושה ועם כל התנועות הפלאג'יות של עבודת ה'; ומיד ברגע שלאחריו אותו אדם בדיוק היה נראה כאחרון הכמרים עם כל טומאתם וכפירתם וגסותם.

רבינו זיהה את האמת שבבסיס הבדיחה הזאת ואמר: "הנה, זה בדיוק כך אצל אנשים – ברגע אחד הם מלאכים ובין רגע מתהפכים לכמרים". ובשפת היידיש זה יוצא גם חרוז, כי הכומר נקרא ביידיש "גָּלַח", וכך אמר רבינו: "פעם מלאך פעם גלח".

כלומר, הרבי הבין שכל ההצגה לא הייתה באמת בדיחה, אלא שיקוף של המציאות הפשוטה של האדם בעולם הזה, שהוא

08 חום ואהבה

כשאתם חייבים לקחת את הילד, תאמרו לו בתחילת הקניית...

06 שנת שלום

אתם מכירים משהו בחיים האלה שבא בלי מלחמות?

02 בהישג ידך

רבינו הקדוש רצה לפעול שיהיו מאוחדים ויעזרו אחד לחברו...

התשובה בהישג ידך

ה פ ר ש ה ל א ו ר ו ש ל ה נ ח ל נ ו ב ע

יש להבין את דברי הפסוק: "אָתֶם נִצְבִּים הַיּוֹם". (א) לשם מה נכתב עניין כינוס זה ומי הם הבאים, לכאורה היה למשה להתחיל ישר מענין התוכחה? (ב) מהו הלשון "נצבים" ולא נאמר: "עומדים"? (ג) לשם מה נכתבה המילה "היום" כי הרי אינו מבאר באיזה יום עסקינן?

ונראה לבאר בס"ד על פי מה שדרשו במדרש (פסיקתא רבתי מ"א) "אתם נצבים היום" הכונה בזה לראש השנה ומשום כך כתוב היום, שהוא היום הידוע שבו נברא העולם.

איתא בליקוטי מוה"רן (קפ"ה) ועל ד' ההשתוקקות והרצון לנסע להצדיק, נעשה רשם הקלי, כמו אמן קשרוזה לעשות קלי צדיק לציר ולתקק מתחלה רשם וצירי הקלי, ואתר כך עושה הקלי, פן בנה הרצון לנסע נעשה הציר ורשם הקלי, ואתר כך קשא אלו נעשה הקלי מרצונותיו הטובים של האדם."

כלומר שהצדיק בונה לאדם את הכלי לקבלת השפע, ומשום כך כתוב דווקא את מילת "ניצבים" ולא "עומדים", כמבואר בספר נועם אלימלך (פרשת וירא) - שהמילה 'נצב' הוא לשון 'כלי' כמו שכתוב 'וילך הנצב אחר הלהב', וזה שאמר משה לעם ישראל: "אתם ניצבים" אם רוצים אתם כלי לקבל השפע של ראש השנה, אזי עליכם לבא אצל, וזה שרמו להם משה באומר: 'היום', פירוש שצריכים אתם להתקרב לצדיק שנקרא 'יום' כמובא בליקו"ה - (ברכת השחר ה"ג) "כי הצדיקים האמתיים, הם בחינת אור יום, כי כל צדיק אקט הוא בחינת משה קשית, בחינת אור יום, שהוא בחינת אור האקט".

אך גם האדם מצד עצמו צריך לעשות כמה הכנות ע"מ

הצדיק בימי הדין, עליו לדעת שעיקר המתקת הדינים הוא ע"י שמירת המחשבה שהיא שמירת הברית, כי הרי אין שקלמות למוחין אלא על - ד' התקשרות לצדיקים. וראש השנה הוא מקור הדינים של כל השנה, וצריך לטנר את מןשבתו כדי להמתיקם, ובשביל זה נוסעין לצדיקים כדי לזכות לקדשת הפתקשה."

העולה מתוך הדברים כי משה רבינו מלמדינו כיצד כל איש ישראל צריך לנהוג בימים הללו, ומה הם העצות שעל ידם הוא יוכל לזכות לצאת זכאי בדין, ולזכות לקבל שפע ולא זו בלבד אלא גם כלים נכונים שבהם ישמרו השפע והטוב. והיי רצון שעל - ד' - זה שנקללים ימד כל הנפשות ועל - ד' - זה נעשה שמחה, כמו"ש "אור צדיקים ישמח".

רבינו הקדוש רצה לפעול שלפחות כל הסרים למשמעתו יהיו מאוחדים, שכל תלמידיו בכל מקום יהיו עם רצון אחד ללמוד ביחד להתפלל ביחד, לעזור לכל אחד, איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חוק, וזה חביב בעיני ה' מכל הדברים בעולם, וזה הדבר העיקרי החביב ביותר בעיני ה' זה השלום האמיתי בפנים בכחון ולא מן השפה לחון,

כשדור הפלגה בנו את המגדל אמר הקב"ה "הן עם אחד ושפה אחת לכולם וזה החילם לעשות, ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות" עם האחדות שבהם יוכלו לפעול כל דבר בלי הגבלה, זה כוחה של האחדות, ואסור להיכנע לבעל דבר שכל כוחו זה 'הפרד ומשול', כשבאחדות אהבה ופירוגן אחד לשני אנו נמשול בו, ולא יהיה שום דבר שיעמוד בפנינו.

אם כולם מאוחדים אפילו אחרי מנהיג פשוט יוכלו לכבוש בכך את כל העולם ואם אין אחדות, אפילו המנהיג הטוב והחכם ביותר, לא יוכל לפעול מאומה, ה' עוז לעמו תן ה' יברך את עמו בשלום, ועי"ז נוכח להיכתב ולהיחתם לחיים טובים בספרן של צדיקים אמיתיים אכ"ה.

שיוכל להכלל באורו של הצדיק, והם:

(א) אחדות וההתקבצות של כולם כאחד באהבה, במחיצתו של הצדיק, כמו"ש: "אָתֶם נִצְבִּים הַיּוֹם קָלָם". ובה גם יובן מה שהתורה מפרשת ראשיכם, שבטיכם, זקניכם, חוטבי העצים, ושואבי המים, היינו שצריך להיכלל עם כולם יחד ולדעת שאצל הצדיק כולם שוין לטובה והוא תנאי הכרחי לצאת זכאי בדין.

(ב) "לְעֶבְרָךְ בְּגֵרֵת ה' אֶלְקֶיךָ וּבְאֶלְתוֹ אֲשֶׁר ה' אֶלְקֶיךָ פָּרַת עֶקֶב הַיּוֹם", פירוש שכל יהודי שמגיע ושוהה במחיצת

האם מותר לאכול דברים חריפים בראש השנה?

עיקר המנהג הוא לאסור דברים חמוצים בלבד, כגון לאכול לימון בפני עצמו ושאר פירות חמוצים או מרים, אבל לא לגבי חריף, ומותר לאכול חריף בראש השנה, ומכל מקום יש אף המחמירים שלא לאכול חריף בראש השנה. פסקי תשובות (סימן תקפ"ג).

מדוע לא אוכלים אגוזים בראש השנה, ומה הדין בעוגות שיש בהם אגוזים?

נמנעים שלא לאכול אגוזים בראש השנה, משום שזה מרבה כיחה וניעה, ועוד שאגוז הוא גימטריא חט"א. אמנם אם הניח אגוזים בעוגה וכדומה, אין איסור משום שהאפיה או הבישול מבטלים את הכיחה וניעה. (באר משה חלק ג' סימן צ"ז).

יש לי זוג פמוטים שאני רגילה להדליק בהם ניחת, כיצד אוכל להכין אותן להדלקה לקראת היום השני של ראש השנה, וכיצד אוכל לפנות את הפתיל צף שהדלקתי בו אתמול, ללא חשש של מוקצה?

מותר לטלטל את הפתיל צף ולקחת אותו בפני עצמו, משום שטלטול מוקצה לצורך הדלקה ביום טוב מותר, אמנם ראוי שיעשה שינוי, דהיינו שיקח את הכוסיות עם המים והפתילה, וישפוך הכל יחד אל הפח הנמצא בכיור.

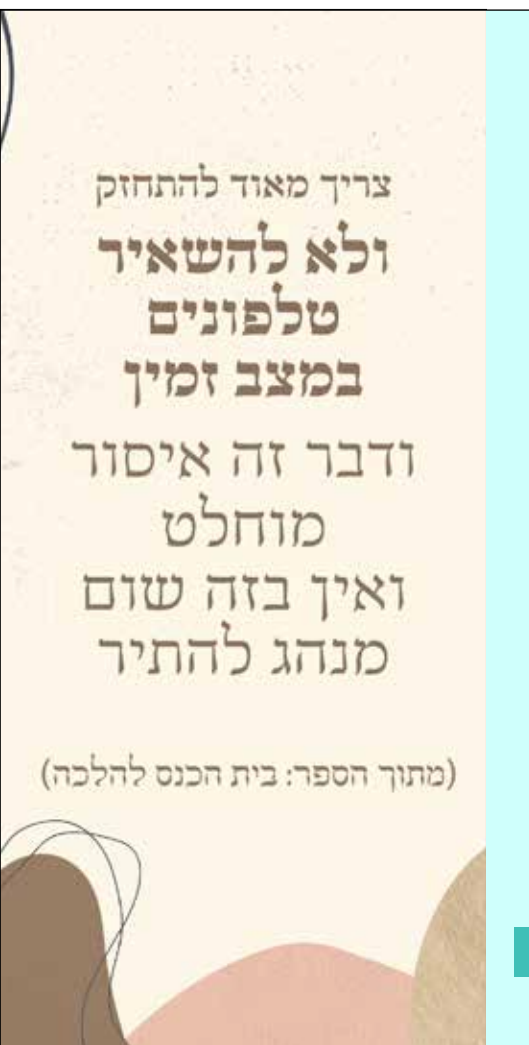
עניינים בראש השנה

שו"ת ע"י בית ההוראה "חוט של חסד"

נוהגים לעשות סדר "תשליך" מה מקור המנהג?

במדרש תנחומא (וירא סימן צט) מבאר מדוע לקח לאברהם אבינו שלשה ימים דרך מבאר שבע להר המוריה? וביאר שהשטן עיכב אותם ונעשה לפניהם כנהר גדול שלא יוכלו לעבור, ירד אברהם אבינו לנהר עד שהגיעו המים עד צואריהם, תלה אברהם את עיניו לשמים ואמר: רבון העולמים נגליתי עלי וצוית אותי להעלות את בני לעולה, ולא הרהרתי אחר דבריך, ועכשיו באו מים עד נפש, אם טובע יצחק בני היאך יתייחד שמך? מייד גער הקב"ה בשטן והלך לו'. על פי זה כבר נהגו בזה כל ישראל. (רמ"א סימן תקפ"ב).

תשובה לכל נפש

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א

מדוע אומרת לנו התורה שמצוות התשובה היא לא בשמים ולא מעבר לים? כי באמת יש כזאת "הוא אמינא", כי בחיים אנחנו מרגישים פעמים רבות שאין לנו סיכוי, ואנחנו מרגישים שהתשובה היא באמת דבר רחוק מאד, "בשמים ומעבר לים". ניסינו כל כך הרבה פעמים ונכשלנו, ואנחנו שוב ושוב מוצאים את עצמנו באותו מקום או נמוך יותר ואנחנו צריכים להתחיל שוב ושוב מחדש – ואנחנו מרגישים שזה לא בשבילנו, זה משהו "בשמים" לאיזה מלאכים יחידי סגולה. זו ההרגשה של כולם.

אז מה הפתרון? ממשיכה התורה ואומרת: "כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשותו" – כאשר אתה רוצה (בלבבך) ומתפלל (בפיך) אז הכול קרוב אליך ואין שום דבר בלתי אפשרי.

וככה עושים תשובה: עיקר התשובה הוא ברצון! לרצות ולרצות ולרצות – בכל מצב, כלומר בלבבך; וזה בא לידי ביטוי בהתבודדות כלומר בפיך, על ידי שאתה מוציא את הרצונות הטובים בלבך בפה, וגם אם אתה נופל אתה לא מפסיק לצעוק לה, להתפלל, לבקש עזרה ולגלות את רצונותיך הטובים.

אבני הבניין של התשובה

אבל רבי נתן – כמו שרק רבי נתן יודע – מוסיף כל כך הרבה עומק; ותקשיבו טוב לחיזוק המדהים הזה:

זה לא רק שהנפילות הן לא "תקלה" בדרך, אלא הן חלק בלתי נפרד ואפילו החלק העיקרי מהדרך! ולכן זה לא רק שאתה צריך להמשיך למרות הכול, אלא אדרבא, דווקא אז! כי הזמן הגבוה ביותר של התשובה הוא כשאתה ממשיך לרצות מתוך החושך ומתוך הנפילה, כשאתה ממשיך לרצות דווקא כאשר התורה והתשובה נראות לך בשמים ומעבר לים!

בלי שתהיה לאדם בחירה – לא הייתה שום משמעות לכל עבודתו. וכל הנפילות וההרגשה של הריחוק העצום – זו בדיוק נקודת הבחירה, זה בדיוק הזמן שבו אתה צריך לבחור. ואיך בוחרים? ברצון! בפיך ובלבבך לעשותו.

התורה הכי עמוקה, התשובה הכי גדולה, מתגלה דווקא מתוך החושך, "כי יש דרכי התורה שאי אפשר להשיגם אם מי שיכול לירד לתוך התהום ממש" אומר רבי נתן. כלומר מתוך ההרגשה של הריחוק הכי גדול – דווקא מי שיועד לרצות בכל הכוח מהמקומות האלה, הוא קרוב באמת למצוות התשובה, הוא זה שנאמר אליו "קרוב אליך הדבר מאוד!"

וזה ההכנה שלנו ליום הדין. רבים מתייאשים מראש מלעשות שינוי בחיים ולחזור בתשובה, כי הם אומרים לעצמם "כבר כל כך הרבה פעמים ניסיתי ובסוף נפלת". אבל כשיודעים את סוד התשובה שהוא סוד הרצון – לא מפחדים מהנפילה כי יודעים שאת האור של התשובה אף פעם אי אפשר לצעור, וכאשר ממשיכים לרצות ולהתפלל ולהחזיק בהתבודדות – כל נפילה ונפילה רק מעלה אותך ומקרבת אותך והופכת לחלק משמעותי מתהליך התשובה.

בברכת שנה טובה ומבורכת לכל בית ישראל

בברכת שבת שלום ומבורך

מאפילה לאורה

ס י פ ו ר ל ש ל ח | ת ב ש

אבל בעולמנו הזה מתרבות מאוד על ישראל השנאה מהגויים וכי נהרוג את כל הרשעים והמוסרים, הלא אין זו הדרך האמיתית אך כאן אין ענין של מתחרה שרוצה לקחת המסחר כאן הוא ענין של פיקוח נפש."

הרבי התעטף בשתיקה מוחו הקדוש עבד עבודה קשה, בשובם נכנס מיד לחדרו נשאר שם בהתבודדות.

בערב בבית המרוח במאקאו הנכרי יחד עם שותפו שתו י"ש עד כדי שכרות, כשהם משגנים לעצמם את הטענות שעליהם להשמיע במשפט.

ואז פונה השותף לצורך "אתה זוכר שהבטחת לי חמישים אחוז במסחר" אך הוא משיבו בזעם, "לא חמישים רק עשרים אחוז אתן, זה מספיק" השותף השיב בחמה "היו לי הוצאות גדולות בשכירת העדים אני דורש חמישים אחוז, כמו שהבטחת", אך הצורך השיב בכעס "לא תקבל יותר מעשרים" השותף כעס מאוד והחל צועק עליו "שקרן! גולן!" לא נחה דעתו עד שחטף סכין ותחבו בליבו.

מייד הוועקו שוטרים למקום ושאלו את השותף: מה עשית? הוא רימה אותי מתחילה ועד סוף, הפסדתי כל ממוני בשבילו, שכרתי כמה עדי שקו... השיב השותף וחשף בשכרותו את האמת, כשהוא מונה שאת העדים ששכר וכל העצות שיעצו נגד היהודי.

כמובן שהמשפט לא התקיים וכל התלונה התבטלה, העדים הודו כי זממו להעיד שקר ונכלאו בבית האסורים, ולר' יוסף עמד רוח והצלה. קידוש השם גדול נעשה בקרב כל גויי הכפרים שראו את צדקת ר' יוסף, והיהודים המאמינים בה' ובצדיקי הדור, ידעו את כוחו של אותו צדיק מבאבוב זיע"א.

מגדולי חסידי באבוב היה ר' יוסף פערל ממאקאו אשר בגליציה, הוא היה עשיר מאוד ובעל צדקה גדול. היה מתפרנס ממכירת מוצרי טבק וסיגריות. כל מי שהחזיק בכיסו רישיון למסחר מסודר היה בפרנסה טובה ובטוחה, לרבי יוסף היה רישיון כזה ומסחרו היה מסועף לערים רבות וזכה להתעשר מכך.

אחד משכניו הנכריים קינא מאוד ביהודי העשיר ותאב היה לקבל גם אישור המסחר שיש לשכנו, לא חשב הרבה, והגיש תלונה על היהודי שמוכר את מוצריו בכפרים שאינם שייכים לאזור המורשה בול, ובכך מזיק את הכנסות המלוכה בכפרים אלו.

ברוב רשעותו עמד ושכר עדי שקר שהעידו כנגד היהודי הן על מכירה לא חוקית והן על גניבה וכן סיכם עם בן בליעל אחד שהבטיחו לקבלו כשותף לעסק כשיגיע לידיו, שישמש כעד ראשי במשפט זה. וכך הוא ושותפו חיפשו בני עוולה ולימדום מה לטעון, והבטיחו להם שכר גבוה.

ההלשנה הגיעה עד לבית משפט גבוה שקבע את הדיונים לעוד מספר ימים, לפי הידיעות שנמסרו לר' יוסף התלונות נגדו היו קשות, צפוי לו מאסר קשה והחרמת מסחרו וכל רכושו. הנגיד נבהל מאוד ושם את פעמיו לרבו לרבו הרה"ק רבי שלמה מבאבוב זיע"א.

אמר לרבי בבכי אני משתולל מאוד לפור ממוני לצדקה ממון רב מאד, כעת לא רק שרוצים לקחת כל מה שיש לי, אלא גם להושיבני למאסר לשנים רבות, דבר המשפט והתלונות התלויות כנגדי התפרסמו ברבים, והחילול השם גדול ונורא. ברכו הרבי שלרשע תהיה מפלה ויצא עם בנו רבי בן ציון מבאבוב זיע"א הי"ד, לנסוע מחוץ לעיר מאחר והיה אז חולה לב והיה זקוק לאוויר צח.

דעתו של ר' יוסף לא נחה בברכה שקיבל, הלך אחר הרבי והוסיף להתחנן שיעורר רחמים עליו, כי מחר יום דינו הנורא. אחר ניגש לרבי בן ציון בנו, וביקש שיוכירו פעם נוספת לפני אביו, שיפעל עבורו ישועה ורחמים.

וכך בניסיעה אמר לרבי: "ליבי נשבר מהצער של ר' יוסף אין זה ענין קשה לסלק רשע מהעולם, עם קפיטל תהלים אחד שיהודי אומר בכל ליבו, יוכל לפעול זאת.

לע"נ פורטונה בת מנטינה

להקדשת העלון 02-5308000

השבת האחרונה בשנה

מ ת ח ז ק י ם ב ש מ י ר ת ק ד ו ש ת ה ש ב ת

בשבתות של שנת תשפ"ו. בשבת הזאת לוחצים על המעצור על מנת להתבונן ולחשוב, מה אפשר לעשות כדי שכל שבתות השנה שלי יהיו הכי מהודרות, כיצד הייתי רוצה שהשבת שלי בכל השנה הבאה תראה?

לא זו בלבד אל ש'הבאר מים חיים' כותב: "לפי מעשיו של אדם בשבת האחרונה של השנה, קובעים בשמים כיצד תיראה כל השנה הבאה עלינו לטובה". זאת אומרת שלא רק השבתות של השנה החולפת מתוקנים אלא שכל השבתות של כל השנה הבעל"ט יראו כך לפי השבת הקודמת לראש השנה!

את השבת הזאת נראה כאילו היא היחידה, הראשונה והאחרונה שאותה אנחנו שומרים, כך זה ודאי יעיל גם לשבתות שקדמו לה וגם לשבתות שיבואו אחריה. את השבת הזאת נקבל מוקדם מיד בפגל הנמתח מתוך רוגע ושמחה. כדאי להתחיל להתארגן מוקדם כדי שלא נפסיד את ההזדמנות הזו שהיא אך ורק פעם בשנה.

השבת האחרונה של השנה היא גם סמל לסיום ואנחנו מקווים שכל הגזרות הקשות יתבטלו מעל ישראל כפי שנינו במסכת מגילה (לא, ב), "עזרא תיקן להם לישראל שיהיו קורין קללות שבשנה-תורה קודם ראש השנה. מאי טעמא כדי שתכלה שנה וקללותיה". ובתוספות פירשו, לפי שאנו רוצים להפסיק ולקרות שבת אחת קודם ר"ה. בפרשה שלא תהא מדברת בקללות כלל, כדי שלא להסמין הקללות לראש השנה. שבת שלום ומתקנת!

שנה שלימה חלפה בה עברנו מאורעות שונים. שנה שלימה חלפה בה שמרנו שבתות וייקרנו החגים. שאלת את עצמך 'כיצד חלפו עליי כל שבתות השנה?' 'האם יש סיכוי שאתקן מה שאולי לא שמרתי כראוי?' תענו לעצמכם: 'כן יש סיכוי!'

השבת האחרונה של השנה היא גדולה ועצומה כיוון שיש לה אחריות על כל השבתות של השנה שחלפה. אנחנו יכולים בשבת הזאת לתקן את כל אשר הפסדנו, או לא קיימנו כראוי

תכלה ותחל

ב ז כ ו ת נ ש י ם

- תכלה שנה וניסיונותיה,
- תחל שנה וניסיה.
- תכלה שנה ומלחמות,
- תחל שנה בבניית החומות.
- חרוזים מתחרזים,
- זמנים טובים מתחילים!
- הנה באה שנה חדשה,
- תכלה שנת פרעות דענישה,
- תחל שנת פעילות הקדושה.

ראשי תיבות מתחברים, לשנה טובה הם מברכים. מלחמה עקובה מדם, שנה של מאורעות ופרעות כמעט מאחורינו
לצד ניסים גלויים ידועים ונסתרים.
מבקשים מאבא שישים קץ וסוף לצרותינו!
ועם חיוך עייף וייגע נכריז בקול: "תחל שנה ללא מכשול".

ואף על פי שמתמהמה המשיח מלבוא, מחכה בכל יום שתבוא!
איה משיח צדקנו? איה גאולתנו? מתי יבנה בית מקדשנו וישבו הגידחים לארצנו?
ממבט לאחור על שנה של לבן ושחור, שלא היה הכל צחור חיפשי במגדלור את קרן האור.
קרן האור שלך אבי שבשמיים, שמעודו, כמו נפש עייפה שנשפכים עליה מים, קולך מתחדד, צועק לי לא לפחד! הזמנים הקשים לשבור מאיימים. ואף שקשה הדרך ממליכה את אבא למלך והוא בחזרה אותי מנחם ואלי מחייך, מבעד לחרכים מצייץ ומברך:
תכלה שנה וקללותיה,
תחל שנה וברכותיה.

מעמד הפרשת חלה
מיוחד לזכות והצלחה
02-5308000

המקובל המלוב"ן ר' חיים פינטו זצ"ל

כ"ו אלול

ה י ל ו ל א ד צ ד י ק י א

הולדתו

אלה תולדות הרה"ק המלוב"ן איש האלוהים סבא דמשפטים ר' חיים פינטו זצוק"ל זיע"א. נולד לאביו הצדיק החסיד רבי שלמה פינטו זצוק"ל, ר' חיים הצעיר התייתם בגיל צעיר. גלה למקום תורה לעיר מוגאדור (אסוריא) שם הלך ללמוד בשיבתו של הרה"ק רבי יעקב ביבאס ע"ה, ובתוך זמן קצר נתגלה כעילוי והתפרסם ברחבי המדינה כחכם גדול.

עם פטירת הרה"ק ר' יעקב ביבאס זצוק"ל מונו לרבני הקהילה במוגאדור רבי חיים פינטו זצוק"ל והרה"ק ר' דוד חזן זצוק"ל.

וכך כתב בעל "ויגד משה" ...הצדיק היה נגלה אליו אליהו הנביא ז"ל, והיה מלומד בניסים. גם כן היה משורר נשגב, וחיבר הרבה שירים, שמהם המודפסים בספר "רני ושמחי". לרבי חיים נולדו ארבעה בנים: רבי יהודה, רבי יוסף, רבי יאשיהו, ורבי יעקב זצוק"ל.

יהודים וערבים מכבדים ומפארים את שמו וכולם מאמינים בקדושתו ובזכות אבותיו הקדושים. מספרים: כי "באחד הימים הקאדי (מושל העיר) הכניסו לבית הכלא לאור ויכוח שהתעורר בניהם ובאותו היום מת הקאדי פתאומית, ויצא הצדיק ע"ה לחופשי ועל זה כתב את הפיוט: הממני ואסר. אותי במלכותו. אויב שונא וצר ענה אותי מן המצר".

בזמן המלחמה יצא הצדיק מביתו, והנה אחד הגויים חמוש בחרב רצה לפגוע בצדיק וראה זה פלא היד התייבשה והגוי לא

קבר רבי חיים פינטו במוגאדור

מצמיח ישועות

סיפורי ישועה בזכות הפדיון

גרתי במושב ירוק יפה ומרגיע בבית משלי, לא חסר היה דבר בבית החלומי שלי. יום אחד הגיע מתוכתי והציעה לי עסקה, למכור את הבית ולקנות תמורתו קרקע גדולה שהרווחי בניה שלה שווים פי כמה משווי הבית.

היא דיברה בצורה מקצועית ומשכנעת כל כך, זה היה נשמע

חלומי.

חתמנו חוזה.

לאחר תקופה של משא ומתן מכירה וקניה העסקה התבצעה. התחלתי לנסות להתקדם עם הקרקע לקראת בניה וקידום המטרה הכלכלית לשמה ביצעתי עסקה זאת, אלא שאז נתקלתי בבעיה חמורה שאין לי מושג איך לאעילתי עליה קודם, אולי עקב חוסר ברור מקצועי. לצערי הרב העסקה הייתה עסקת רמיה, הקרקע לא מופשרת לבניה ונשארת עם הקרקע היבשה ללא יכולת להתקדם לשום מטרה. צער נורא ואיום אחז בי, הרגשתי שגנבו ורימו אותי והייתי מתוסכלת מאוד.

איכשהו גלגלה ההשגחה העליונה והגיעה אלי הצעה לערוך פדיון נפש אצל הרב ארוש שליט"א, ממוחשבה למעשה החלטתי שאין לי מה להפסיד ואת הפדיון אקדיש לישועה שלי עם הקרקע.

עשיתי פדיון לשנה שלמה.

ישתבח שמו ניסים ונפלאות, לא עבר זמן רב, וקיבלתי הצעה לקניית הקרקע עם רווח שיתן לי אוויר לרכישת בית בחוזה.

נדהמתי מגודל הנס, הפדיון מצמיח ישועה זה ודא? "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו".

כשרוצים ישועה באמת!
02-5308000

המלים חדרו לליבו של בנו, ויחד עימם הורגש שהצדיק רבי חיים פינטו זצוק"ל עומד למסור את נפשו הקדושה ומן פקודתו קרב ובא. השמועה הנוראה נודעה בכל העיר, והעיר כולה נבוכה. בכל מקום ההתפללו בכל כוחם, כדי להעביר את רוע הגזירה, ולבקש שה' יאריך את ימיו ושנותיו של רבם הצדיק. אבל משמים כבר נגזרה גזירה, והצדיק רבי חיים פינטו זצוק"ל התכונן למסור את נפשו הטהורה על כלל עם ישראל.

בימיו האחרונים שהה הצדיק עם תלמידיו, ובקש מהם שימשכו ביתר שאת וביתר עוז בתורה ובמצוות, כפי שלמדו כל הזמן אצלו. חמישה ימים ולילות דיבר עימם על עבודת ה', ועל יראת שמים והבטיח להם שלא יעזבם גם אחרי מותו. "אני אמשך ואעמוד בתפילה לפני ה' גם לאחר מותי, כפי שעשיתי בחיי". כך אמר הצדיק לתלמידיו. וביום כ"ו באלול שנת ה"רת לפ"ק, נצחו האראלים את המצוקים, ונשבה ארון הקודש.

ישנה מסורת המקובלת אצל יהודי מוגאדו, שביום שנפטר "האור החיים" הקדוש רבי חיים בן עטר זצוק"ל, נולד הצדיק רבי חיים פינטו זצוק"ל, ודורשי רשומות היו דורשים, "כבה נר המערבי ונדלק נר המערבי". עד היום רבים פוקדים את ציון הצדיק במרוקו, ואת הילולת הצדיק עורכים בכל שנה בהשתתפות רבות שמגיעים מכל רחבי העולם לעיר מוגאדור מרוקו.

זכותו תהא מגן וצנינה עלינו ועל כלל ישראל אכי"ר.

יכול לזוז מהמקום. ועל זה עשה את הפיוט הנודע: "ארוממן האל. אלוהי ישראל. המציל הגואל. מדחי את רגלי".

החיד"א ז"ל שיגר לו עם ר' דוד אלקאיים ע"ה, את ספרו "חיים שאל". כאשר הגיע רבי דוד ע"ה למוגאדור תיכף ומייד שלח רבי חיים פינטו זצוק"ל להביא את הספר "חיים שאל".

בהיותו בגיל 84 שלחו חכמי הדור שאלת "תוספות" שנתקשו בישיבה. לראות אם יקשה עליו לענות ואם לימודו עדיין צלול, עם כניסת השואל לחדרו של רבי חיים ע"ה רעדה אחזתו כי פניו של הצדיק היו מאירים כלפידים, ומיד אמר ר' חיים: "נתקשתם בלימוד פלוני, וגם שלחו אותך לנסות אם עדיין לימוד התורה שגור בי. וכי אין אתם יודעים כי תלמידי חכמים כל זמן שמודקנים דעתם מתיישבת עליהם".

מנהג היה לו לרה"ק ר' חיים פינטו זצוק"ל, להתבודד בכל חודש אלול, ולא לקבל פני איש, רק לצום ולסגף את עצמו, כדי להגיע מוכן ליום הדין הגדול והנורא. וכך גם נהג בשנתו האחרונה בשנת "הר"ת". אולם ההמשך לא היה כבכול שנה.

פטירתו

עשרה ימים לפני התקדש ראש השנה יצא הצדיק מבדידותו ושב ללמד את תלמידיו. הדבר הפליא מאוד את התלמידים. וכי מה קרה שהצדיק עזב את חדרו? והשינוי ממנהגו נותר כחידה, רבי חיים פינטו זיע"א החל לעסוק בענייני דיומא, דבר עם התלמידים על מעלת התשובה, ועורר אותם לחזור בתשובה לפני יום הדין הגדול והנורא. התלמידים הקשיבו בתשומת לב, הדבר שעורר הכי הרבה את התלמידים היה הבכי והדמעות הזולגות מעיני הצדיק.

אף אחד מכל התלמידים לא ידע את הסיבה שגרמה להם להתעוררות הרבה, רק בנו של הצדיק, רבי יעקב פינטו זצ"ל הבין שיש דברים בגו, ורמז לתלמידים לצאת מחדר אביו הצדיק, ונתן רק הוא ואביו, בחדר, והמשיך לעורר אף את בנו בתשובה,

רגע לפני ראש השנה---

ההזדמנות שלכם לשנה טובה ומתוקה!

פעם בשנה זה קורה

פדיון נפש באומן ע"י הרב שלום ארוש שליט"א

הישועה שלכם נגיפה!

02-530-8000

שנה של שלום

מידה טובה | הרב נתן ארוש

אתם מכירים משהו בחיים האלה שבא בלי מלחמות? אפילו בשביל להיוולד צריך העבר הקטן להילחם בכל כוחותיו. וכך לאורך כל שלב ושלב בחיים, בפרנסה בחברה, בחינוך הילדים ועוד לא דיברנו מילה על עבודת ה'; על האמונה, על הקדשה – איזו מלחמה! אז מה הפלא שכל העולם כולו מלא מלחמות?

השאלה היא כזאת: הרי שמו של ה' יתברך הוא שלום – מדוע אם כן הוא ברא את העולם באופן שהמסלול של האדם ושל עם ישראל ושל כל העולם נסלל באופן כזה שהוא דורש כל כך הרבה מלחמות?

אלא שצריכים להבין ששלום אין הכוונה למנוחה ולחוסר תנועה; אלא שלום הוא שלימות והדרך אל השלימות דורשת הרבה מאוד מאמץ וסרחה. שבת היא שלום, ובשבת אנחנו אכן נחים ונופשים, אבל זה בא לאחר הרבה מאוד טרחה ויגיעה בששת ימי המעשה ו"מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת".

כך המלחמות שלנו בחיים בכל המעגלים – הן הן הדרך שלנו להשלים את עצמנו כיחידים וכעם. ודווקא הרצון למנוחה – מדכא את כוחות האדם ומרחיק אותו מהתכלית העמוקה של השלמת עצמו; ואילו דווקא המלחמה מוציאה מהאדם את מיטב כוחותיו העמוקים החבויים בו ומקדמת אותו באמת אל השלימות.

ולכן כל יהודי ועם ישראל כולו צריך לדעת: אתה הולך להילחם. ובפרשה שלנו, שבה משה נפרד מעם ישראל ושולח אותם להילחם על הארץ, הוא מצווה ומזרז ומחזק את יהושע שלא יירתע מהמלחמות העזות שעוד יעברו עליו ומצווה אותו לחזק את לבו להילחם בכל הכוח.

ולכן זה אכן מסר לכל יהודי: אם אתה רוצה שלום ושלוה, אם אתה רוצה לממש את תפקידך ואת ייעודך נשמתך – חזק ואמץ במלחמתך! הכן את עצמך למלחמה הקשה של החיים! אל תתייאש, ואל תתעייף, אל תעזוב את החרב, חרב התפילה, ואל תרפה ממירב ומיטב המאמצים – כי רק כך תזכה להגיע אל השלום!

ודווקא עכשיו, כשאנחנו בסוף שנה של מלחמה, ואנחנו מבקשים ומתפללים לה' שיתן לעם ישראל מנוחה – דווקא עכשיו הפתרון הוא להתחזק במלחמה שלנו בעבודת ה'; וככל שנירתם להילחם על חיינו ועל נפשנו, כך נזכה לשנה טובה של קרבת עם ישראל אל שלימות ואל הגאולה השלימה ברחמים גדולים.

שבת שלום.

"פותחים דלת לברכה"

ערב מחזק, ומלא ישועות אצלכם בבית עם הרב נתן ארוש שליטי"א
052-6672221 * 02-5308000

תודה לכל השותפים שבזכותם השנה זכינו להפיץ אור וזכויות בעולם

בימים אלו מחולק לוח שנה יחודי להזמנות לוח שנה <<< 02-5812210

חוס ואהבה פרק י"ג

חינוך באהבה | הרב יצחק אבוחצירא

לקראת סיום הסדרה בע"ה שבועה הבא, נציג השבוע שאלה ונסה לענות עליה לאור כל מה שלמדנו:

שאלה: בכל פעם שאנחנו לוקחים את הילד בן החמש לקניות, הילד בוכה ומתעקש שנקנה לו ממתק או פרס. האם אנחנו צריכים להיכנע ולקנות לו, או שלא?

תשובה:

עלינו לדעת כי חינוך היא פעולה מתמשכת, ולא רק תגובה על אירוע חריג.

כאשר בכל פעם שאנחנו לוקחים את הילד הוא בוכה וכו', זה מספר שכנראה הוא ילד מפונק.

עלינו לחנך את הילד בפעולות חינוך ממושכות כפי שלמדנו, ולפעול בהתאם לנושא הנוכחי: לפני היציאה מהבית, תוך כדי הקנייה ולאחריה, מצורך תוכחות מתוך הסדרה:

א. צריך לחנך את הילד שלא כל מה שהוא רואה הוא באמת צריך או שמגיע לו. (לשים הרבה דגש בשיחות חינוך בבית על: הסתפקות במועט ואיסור לא תחמוד) וזה חינוך מתמשך.

ב. צריך להגיד לילד: "כשאתה רוצה משהו, אין לך סיבה לבכות, אתה בהחלט יכול לבקש. ואז... אם אמא מבינה שצריך, או היא תקנה לך ואם לא או היא לא תקנה. אבל אמא תגיד לך לפני היציאה מהבית אם היא תקנה לך או לא. בלי קשר לקנייה, אתה צריך להתנהג בדרך ארץ, ולא תוכל לבא עם אמא אם תעשה הצגות בסופר".

ג. אסור לתלות את הממתק או את הפרס, ביציאה עם ההורים לקניות. חשוב להבהיר לילד שעצם היציאה עם ההורים לקניות או סתם טיול הוא הפרס הכי חשוב,

בכל אופן אתה לא חייב לבא ואפשר לקחת ילד אחר במקומו, אם אמא חושבת שצריך לקנות לך או היא תקנה ואם לא – לא.

ה. חשוב מאוד לתגמל ילד כאשר באמת מגיע לו, למשל על מעשה טוב יוצא דופן או על התאמצות וכדו' ובפרט אם הבטחתם לו.

ה. עדיף להיות חכמים בבחינת "סוף מעשה במחשבה תחילה" ולקחת לקניות רק את הילד שמגיע לו גם הפרס או הממתק ולקנות לו.

ו. כאשר אין ברירה ואתם חייבים לקחת את הילד, תוכלו לומר לו בתחילת הקניות: "השבוע ב"ה התנהגת יפה... (או בעדיפות לכל סיבה מדויקת יותר) ולכן, אתה יכול לבחור ממתק אחד, אתה גם יכול להחזיק אותו, אך תוכל לפתוח רק בגמר הקניות כשתתנהג יפה עד הסוף. כך אני החלטתי מראש, מנעתי את הנדנדו, הוא ילמד לדחות סיפוקים, וגם יהיה רגוע שקיבל כבר בהתחלה.

ז. הכי חשוב להראות לילד שאתם מחליטים מה מגיע לך, ומי ששומע בקול ההורים זוכה במצווה חשובה וגם מרוויח פרסים וממתקים.

ח. טיפ לסוף: זכרו זה ילד קטן, הוא בטוח שתמיד מגיע לו, תנהגו בחכמה ובלי מלחמות.

שיטות מחנכות

דבר נוסף, חינוך היא פעולה מתמשכת, ולא תגובה על אירוע חריג. ולכן, יש לחנך כל הזמן להתנהגויות נכונות. נספר לילד סיפורי צדיקים ונדגיש בעיקר את התנהגותם הטובה (דוגמאות לרוב אפשר לשמוע בדיסקים לילדים של מ"ר הרב שלום ארוש שלי"ט, א, נחמן הקטן, דוד יפה

עיניים, מרדכי ואסתר, אברהם אבינו, יוסף הצדיק ועוד).

אפשר גם לתת לו לשפוט מקרים ומצבי התנהגות של אחרים והוא לבד יגדיר מה זה התנהגות טובה. לדוגמה (לילד בגיל 3-7): נספר לו שפעם היה ילד שאמו נתנה לו בצהריים לאכול ספגטי (תרחיבו ותוסיפו דמיון ותיאור רב, בכדי שהסיפור יהיה מעניין), אבל הילד לא כ"כ אהב את הספגטי וכשראה שאימו נכנסת למטבח שפך את האוכל מתחת לשולחן. או ששפך את השתייה או הסלט לתוך האוכל ולכן אינו רוצה להמשיך לאכול...

הילד שלכם, יגיב מיד שזה מעשה לא יפה, זה "בל תשחית" וגם חוצפה וכפיות טובה. אתם תשוחחו איתו על המעשה של הילד, למה זה לא יפה? הרי הוא לא אהב את האוכל וכו'.

שעת סיפור, היא הזדמנות מצויינת להעברת מסרים חינוכיים. תמצאו סיפורים לפי הנושא שאתם רוצים לעבוד איתו על הילד.

עבודה מקצועית

פעולה שעובדת מצויין, נכין ביחד עם הילד טבלה מקושטת, שבה נכתוב בדרך חיובית ככותרת, את ההתנהגות של הילד הדרושה תיקון. למשל: טבלת ההצטיינות של נחמן בכיבוד הורים. או, נחמן הולך לישון בזמן וכו' חשוב מאוד לקחת דף נוסף ולפרט לעצמנו באלו מצבים בדיוק הילד מתנהג כך, לדוגמה: הילד מתעצל לאסוף את המשחקים. נבדוק למה הוא מתעצל (לכל פעולה יש בד"כ סיבה) מה הוא עושה קודם ואחרי המשחק (אולי בסוף המשחק הוא צריך לאכול ארוחת ערב-ואינו אוסף מחשש שמה יפסיד את הארוחה. או שהוא משחק עד מאוחר והוא כבר עייף ולכן אינו אוסף וכדו') נשתדל לפרט ולהתמקד בעובדות-זה יעזור לנו למצוא פתרונות הקשורים לבעיה וכך לעבוד על פתרונה.

חשוב מאוד לרשום כל פרט ולעקוב ממש כמו חוקר פרטי: אם נתעצל ולא נכתוב-לא נוכל להגיע לחקר הבעיה ולא נוכל למצוא לה פתרון. אבל אם נכתוב את כל הפרטים (כמובן ללא ידיעתו של הילד) נוכל לדאוג אם ישנה השתפרות ונסיבות או במידה ואין כלל השתפרות אנחנו יודעים שמצינו את הפתרון לבעיה בדרך הזו ונסה לעבוד בצורה אחרת. בהצלחה!

תפילות על חינוך הילדים

ט י פ א ק ט ו א ל י

רבי נחמן מברסלב כותב שכאשר אדם מתבונן בשני ומוצא בו מעט טוב ודן אותו לכף זכות ע"י זה אתה מעלה אותו מכף חובה לכף זכות ככל שנתבונן בטוב של ילדינו ניטע בהם את החוקק להתמודד עם כל הרוחות שבעולם.

01

אלול- ה' קרוב אלינו יותר מתמיד ומקבל אותנו למרות ועל אף כל הטעויות שלנו, באו ניקח זאת כלפי ילדינו נקבל אותם כמו שהם לסלוח להבליג ולראות את הדברים טובים שבהם ומתוך כל יהיה לילד את הכוחות לעשות שינוי בעצמו.

02

עבודתנו בחודש אלול צריכה להיות בשמחה גדולה מאוד. בחודש זה ה'דוד' שלנו מתקרב אלינו ומקבל את בקשותינו. על האמא לשמש דוגמה אישית שהילדים יחושו את ה"גילול ברעדה" וגם- ושמחה שה' נמצא בשדה קרוב.

03

הרב יצחק אבוחצירא

יועץ, מאבחן ומטפל ליועץ טלפוני ללא תשלום 054-8434435 בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב

רבי נחמן אמר: "התבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל"

קבלה לשנה החדשה? קבלה לשנה החדשה?